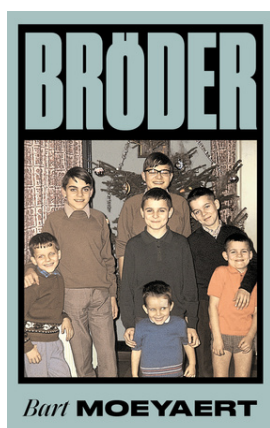

1964 • Den sjunde sonen

Bart Boudewijn Peter Moeyaert, yngst av sju söner, föddes i Brygge den 9 juni 1964, där han växte upp i ett stort hus beläget i stadens utkant. I familjen Moeyaert blev han lätt lite osynlig. Som barn älskade han att rita, klippa och klistra och bygga olika sorters kojor. Han läste flitigt ur alla möjliga sorters böcker.

Vid tio års ålder skrev Bart Moeyaert sin första längre berättelse, som handlade om en sjuk pojke. När han var elva började han skriva på sin första bok, som handlade om ett hemligt sällskap. En av hans första dikter publicerades i en barntidning. Trots att han inte tänkte bli författare, då hans pappa hade sagt att det inte var något riktigt jobb, så tog han ändå steget och kontaktade ett förlag med sin nästa bok.

Bröder
Gilla Böcker, 2020,
översättning av
Annika Johansson

1983 • Debut

Bart Moeyaert studerade nederländska, tyska och historia i Bryssel. Han hade knappt hunnit fylla nitton när han gjorde debut 1983 med den självbiografiska romanen **Duet met valse noten** (Duett med falska toner). Boken utnämndes till Årets bok 1984 av Belgiska barn- och ungdomsjuryn och har översatts till tyska, katalanska, japanska och ungerska. Den blev sedermera en bästsäljare och klassiker, som fick nytt liv som såväl pjäs som musikal. Över fyrtio år senare är den fortfarande i tryck.

1995 • Författare

Efter studierna flyttade han från Bryssel till Antwerpen – till Nieuwstad 14, adressen som senare skulle bli en dikt. Barts hus vette mot den teater som skulle komma att prydas av affischer till dramatiseringar av hans romaner **Kus me** (Kyss mig, 1991) och **Broere** (Bröder. Gilla Böcker, 2020, översättning av Annika Johansson) samt till hans pjäser **Bremen is niet ver** (Bremen är inte långt bort, 2001), Ongelikt (Barts version av Shakespeares Kung Lear, 2001) och **Café Geluk** (Café Lyckan, 2007). Han frilansade åt tidskriften Flair, recenserade barnböcker och översatte artiklar. Under flera års tid skrev han artiklar om design för De Standaard Magazine, kulturbilagan till den väl ansedda belgiska dagstidningen De Standaard.

År 1992 blev Bart Moeyaert redaktör för en ungdomstidning. Tre år senare beslutade han sig för att satsa på författandet på heltid. Han lämnade förlaget där han hade släppt sin debut och bytte till Querido, där han 1995 släppte **Blote handen** (Bara händer). Den har sedan översatts till flera språk och vunnit flera priser, bland andra Deutscher Jugendliteraturpreis 1998. Detta inledde även en ny fas i Barts skrivande. Han överraskade sina läsare än en gång med **Het is de liefde die we niet begrijpen** (Kärleken vi inte förstår, Gilla Böcker, 2019, översättning av Annika Johansson).

Efter 1995 begränsade sig Bart Moeyaert inte längre till enbart skönlitteratur. De Standaard Magazine gav honom i uppdrag att skriva en novellserie, vilket 2014 resulterade i novellsamlingen **De gans en zijn broer** (Gåsen och hans bror), med illustrationer av Gerda Dendooven. Två av hans tv-manus blev filmade. År 1998 skrev han sin första pjäs åt Theater Luxemburg, **Rover, dronkeman** (Rövare, fyllbult), som även översattes till tyska och sattes upp på flera teatrar i Tyskland. Han har även gett ut nederländska översättningar av tyska (Christine Nöstlinger och Jürg Schubiger), engelska (Shaun Tan, Carolyn Coman, Jean Reidy) och franska författare (Chris Donner, Kitty Crowther och Frédéric Clement).

1997 • Framträdanden

© Peter Lodder

Flera av hans romaner, bland andra **De Schepping** (Skapelsen, 2003), **Het Paradijs** (Paradiset, 2010) och **De Hemel** (Himlen, 2015), är projekt där text, illustrationer av Wolf Erlbruch och musik möts. I samband med böckerna kom liveframträdanden och cd-inspelningar med Bart Moeyaert som berättare, ackompanjerad av kända orkestrar och artister, exempelvis violinisten Janine Jansen, Bryssels filharmoniker samt Nederlands Blazers Ensemble (Nederländska blåsenssemblen).

På scen föreläser Moeyaert om sina verk med stor inlevelse. Han har medverkat på många internationella litteraturfestivaler, inklusive Internationella litteraturfestivalen i Berlin, Woordfees i Stellenbosch, White Ravens München och Bath Children's Literature Festival, samt hållit inledningsanföranden på flera konferenser, bland andra FILIJ Mexico, RISE Lisboa och Internationella konferensen om barn- och ungdomslitteratur och översättningsvetenskap (CLTS) vid Stockholms universitet.

2000 • Föreläsare

Mellan 2000 och 2021 var Bart Moeyaert lektor i kreativt skrivande på Kungliga konservatoriet i Antwerpen. 2007 förlänades han titeln hedersdoktor av Antwerpens universitet för sitt arbete. Han skrev romanen **Graz** (Graz, Rámus Förlag, 2020, översättning av Per Holmer) under och efter flera besök till den österrikiska staden med samma namn. 2014 utnämndes han till konstnärlig ledare för hedersgästprogrammet på Bokmässan i Frankfurt 2016, där Nederländerna och Flandern var hedersgäster. Under 2022–2023 var han gästförfattare på Katholieke Universiteit Leuven, och undervisade i kreativt skrivande.

© Natalie Samyñ

2003 • Poet

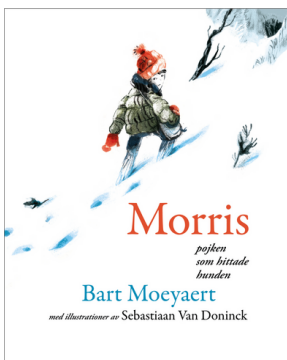
År 2003 gavs diktsamlingen **Verzamel de liefde** (Samla kärleken) ut, som samlade utgivna dikter som Bart skrivit genom åren. Efter att diktsamlingen rönt stora framgångar, samt för hans förmåga att kombinera olika konstformer, utnämndes han till Antwerpens stadspoet 2006–2007. Arbetet som stadspoet resulterade 2008 i antologin **Gedichten voor gelukkige mensen** (Dikter för lyckliga människor). Därefter valde Bart medvetet att hålla sig utanför rampljuset i ett par år. År 2019 publicerade han diktsamlingen **Helium** (Helium, Rámus Förlag, 2022, översättning av Lisette Keustermans och Eva Runefelt).

2019 • Astrid Lindgren Memorial Award

Hans verk har fått flera utmärkelser både i hemlandet och annorstädes, samt har översatts till tjugonio olika språk. Han var finalist för den prestigefyllda H.C. Andersen-medaljen fyra gånger: 2002, 2012, 2020 och 2024. År 2019 mottog han Astrid Lindgren Memorial Award (ALMA-priset).

2025 • Just nu

**Morris –
pojken som hittade hunden**
illustrationer av
Sebastiaan Van Doninck
Lilla Piratförlaget, 2023
översättning av
Annika Johansson

År 2019 lämnade han Antwerpen, staden där han hade bott sedan 1986, och flyttade till skogs med sin partner Jonathan, till det lugna Kalmthoutse Heide, nära gränsen till Nederländerna. I april 2024 släppte han sin allra första memoar, **Een ander leven** (Ett annat liv). Med hjälp av brev, fotografier, minnen och utdrag ur dagböcker berättar han frispråkigt om sitt sena uppvaknande – perioden av sökande efter den tidiga debuten. Filmversionen av hans roman **Tegenwoordig heet iedereen Sorry** (Alla är ledsna nuförtiden, Gilla Böcker, 2019, översättning av Annika Johansson) är nu under produktion.

